

Dienas tēma “Debesmanna”

Nometne ir paskrējusi vēja spārniem, un 3x3 mums bijis kā saldaiss ēdiens piecu dienu garumā, kā bērnības garša un kā debessmana, kas kūst uz mēles. Debešķīgs, dievišķīgs, nostalgisks un pat sentimentāls ir šis pienā peldošais uzpūtenis, ko vecākā paaudze tik skaidri sajūt mutē un atceras kā vienu no vislabākajām savas bērnības garšām. Vai mūsu bērni un bērnu bērni pēc daudziem gadiem par savu sauks čipsu, kokakolas un picas garšu? Darīsim visu, lai tā nenotiktu! Darīsim visu, lai jaunā paaudze no mums pārņemtu latvisko garšu, lai uzaugtu ar debessmannu gan uz mēles, gan atmiņās, gan sajūtās.

Redaktora sleja

Ziniet, ir ļoti grūti uztaisīt tieši pēdējo nometnes avīzes numuru. Kāpēc? Tāpēc, ka tas ir pēdējais, un tad nu prāts skandina un atgādina – nākošais “Trejlapis” būs tikai pēc gada... tikai pēc gada... tikai pēc gada... Kā tad tā? Šķiet, esam tikko iesildījušies. Tikko, tā pa īstam sapazinušies un sadraudzējušies ar jaunajiem nometnotājiem, tikko pa īstam atvērušies dziesmai un dančiem, bet nu pēkšņi jāsaka - atā. Piekritīsim, ka tas ir netaisnīgi, bet varbūt, ka tomēr labi, jo mums paveras cita pavisam ne sliktāka iespēja – ilgoties pēc nākošās nometnes. Ja šai beidzoties, jums ir sajūta, ka labprāt nometnotu vēl, tad savu mērķi esam sasnieguši.

Uz tikšanos!

Sandra

Sodien viss notiek pēc programmas

8.00 Brokastis

9.00 Noslēguma koncerts un izstāde; 3x3 konference un karoga nolaišana

11.00 – 12.00 Atvadas un mājupceļš

Paziņojumi!

Esam atsaucīgi! Brokastu laikā lūdzu aizpildam anketas. To saturs ir svarīgs tāpēc, lai nometnes rīkotāji zinātu, kas jāuzlabo, jāpapildina vai jāmaina.

Atceramies, ka laikā starp brokastīm un koncertu maksimāli operatīvi sakārtojām savus koferus, pārskatām, vai istabiņas esam atstājuši glītas un tīras.

Mantas novietojam Saules istabā.

Neaizmirstam reģistratūrā nodot atslēgas!

UZMANĪBU!!!

Atcerieties, ka ārkārtas gadījumā, ja nepieciešama medicīniskā palīdzība, aizsardzība vai glābējs, tad Īrijā ir jāzvana pa telefona numuru **999 vai 112!** Pēc savienojuma operators jums jautās, kurš no dienestiem jums nepieciešams (Ambulance/Fire/Garda). Nosauciet un vajadzīgais steigsies palīgā. Numurs 999 un 112 savienojas arī tad, ja jums tālrunā kontā ir beigusies nauda vai ir ieslēdzies „save screen”.

Daudzinājums Debesīm

Tautastērpos, vainagiem galvās un ziediem rokās uguns vietas izrotāšanai, svētdienas vakarpusē 3x3 nometņotāji pulcējās pie ieejas viesu namā, lai dotos uz Daudzinājuma vietu. Krāšņā gājienā sekojām Inesei Krūmiņai un Mārtiņam Punculim. Pirms Daudzinājuma mazgājām rokas, lai tīrām rokām un tīrām domām cauri meiju vārtiem izejot, nonāktu pie ugunsкура.

Ineses dziedātās “Es sakūru uguntiņu” laikā, nometnes zēni ar pašdarinātām lāpām aizdedza guni.

levadvārdos par tēmas izvēli Lāsma meklēja atbildes uz jautājumiem: “Vai debesis ir tikai izplatījums, telpa virs horizonta? Vai tā ir vieta, kur pēc nāves nonāk labo cilvēku dvēseles? Debesis simbolizē mūsu nemītīgo tiekšanos, augšanu un vēlmi pilnveidoties. Kas ir tie spēki, kas liek pavērties augšup un lūkoties debesīs kad ir grūti, skumji, kad jūti, ka vairs nevar? Kas ir tas noslēpums debesīs, kas dod mums spēku? Spēku saņemties un varēt?”

Par savu saskarsmi ar Debesu klātbūtni pārdomās dalījās Ilze Tropa, un viņas secinājums bija: “To spēku no debesīm var paņemt tikai tad, kad pats stabili stāvi uz zemes.”

Zane Kažotniece par skatu debesīs un saknēm zemē sacīja: “Ja mums ir stipru sakņu sajūta zemē, tad mēs droši varam stiepties pret debesīm, pret izaugsmi un nebaidīties izplēnēt pasaules plašumos.”

Inguna Mīze aizdomājās par to, ko mums jāpaspēj izdarīt, kamēr esam šeit, uz Zemes, kopš brīža, kad esam nonākuši no debesīm līdz brīdim, kad mēs atgriežamies tur atpakaļ pie Dieva: “Jā, mans Dievs ir tur, debesīs. Viņš sūta mums pārbaudījumus un tie ir tie, kas mūs rūda, apskaidro mūsu dvēseles, ļauj mums izbaudīt prieku tad, kad mums ir labi. Jautājumam par to, kāda ir mūsu dzīves jēga, šeit uz zemes, viennozīmīgas atbildes nav. Iespējams, ka mēs to saņemsim tad, kad mēs būsim tur augšā pie Dieva, bet iespējams, ka mēs to nesaņemsim nekad. Un varbūt, ka to nemaz arī nevajag. Manas domas par to, kāpēc es esmu šeit un ko es daru šeit, uz zemes, ir darīt tos labos darbus, kas nav aptaustāmi, bet ir sajūtami tikai ar sirdi.”

Kur ir mūsu katra griesti, kur ir mūsu katra Debesis? Par to – Dace: “Man debesis ir tāda visuma enciklopēdija, kurā meklēt atbildes, kad citur tās nevar atrast. Un Debesis mums šīs atbildes sūta. Tikai jautājums ir, vai mēs šīs atbildes mākam izlasīt? Atbildes, kas ietvertas mūsu mantojumā, ko saņemam no paaudzes paaudzē. Un mūsu uzdevums ir šo mantojumu nodot tālāk.”

Debesis manī pašā, manā iekšējā pasaulē. Baibas teiktais: “Debesis, tā ir brīvība, un tā ir bezgalīga, un tas, ka mēs mēģinām sajūst brīvību sevī. Bet kādas ir tavas Debesis? Siltas un saulainas? Bet varbūt tās ir saulrieta debesīs jeb varbūt tās ir vasarīgās naksnīgās, kas pilnas zvaigžņu? Un kur ir tava Polārsvaigzne? Vai viņa stāv stingri ziemeļos jeb lēkā turpu, šurpu, meklējot sev visizdevīgākos ziemeļus? Un kāds ir tavs zvaigznājs? Vai tas satiekas ar manu? Un tad šie zvaigznāji veido galaktiku – mūsu tautas galaktiku? Stipras Polārsvaigznes, spožas Rīta zvaigznes, krāšņi saulrieti - to visu veidojam mēs kopā. Tas, cik daudz mēs varam dot, kādi mēs esam paši, tādas ir mūsu ģimenes, un tāda ir mūsu tauta.”

Dace Melbārde: “Latviskums ir jākopj ikdienā!”

Latvijas Kultūras ministrei un ievirzes vadītājai Dacei Melbārdei šī nav pirmā 3x3 nometne – līdz šim ir aizvadītas divas pilna laika nometnes Latvijā – 2016.gadā Pelčos kā dalībnieci, un pērn Salacgrīvā, nu jau kā ievirzes vadītājai. Īrijas nometne ir trešā pēc kārtas, tomēr pirmā pilna laika nometne ārzemēs.

“Salacgrīvā mani bija noskatījusi un ievērojusi Lāsma, kura arī aicināja vadīt ievirzi šeit,” stāsta Dace. “Protams, visās nometnēs neizpalika bez oficiālajām funkcijām – atklāšanas, gāmatas prezentācijas, bet vienā no nometnēm biju arī vakara viesis.” Aizņemība gan neliedza Dacei gūt no nometnēm kaut ko arī sev. “Kaut ko jaunu var uzzināt arī vadot ievirzi,” spriež viņa. “Es ļoti daudz no tām iegūstu, jo savstarpējās sarunas ir ļoti bagātinošas. Bija ļoti interesanti uzdot Īrijas nometniekiem jautājumus un saņemt negaidītas atbildes. Es līdz šim par Īriju neko daudz nezināju, un par Īrijas latviešiem arī nē, jo iepriekš esmu šeit bijusi ļoti īsā vizītē, neko daudz neredzot, un par Īriem un viņu kultūru tā arī neko neuzzinot. Tāpēc Njūgreindžas apmeklējums izrādījies ļoti bagātinošs.”

Latvieši ārzemēs apzinas savu vērtību

Lai arī Dacei priekšstats par Īrijas pamatiedzīvotājiem un viņu kultūru vēl nepaguva izveidoties, tomēr iespaidi par ārzemju latviešiem ir diezgan spilgti. “Mūsu tautiešiem ārvalstīs visiem ir viena kopīga iezīme, kura piemīt arī Īrijas latviešiem,” saka Kultūras ministre. “Kad viņi vairs nedzīvo Latvijā, tad daudz labāk sāk izprast, ko nozīmē būt latvietim, kas ir latvietība, un viņi ir vairāk gatavi ieguldīt spēkus tās stiprināšanā. Bieži vien izpratne par to, ka latvietība ir vērtība, un ka tomēr esam citādāki un bagātāki uz pārējā kultūras daudzveidības fona, atstāj tikai dzīvojot ārpus Latvijas, jo, dzimtenē esot, daudzas lietas uztveram kā pašsaprotamas.”

Jautāta par Īrijas 3x3 nometnes ievirzes vadības laikā gūtajām atziņām, Dace kā pirmo min gandarījumu par satikšanos ar tik daudzām stiprām personībām. “Šie cilvēki ir lepnī par to, kas viņi ir, viņi pilnībā apzinās savas vērtības un jūtas novērtēti arī strādājot Īrijā,” viņa stāsta. “Ir skaidrs, ka Īri ir novērtējuši latviešu tikumus, piemēram, strādīgumu, par ko es ļoti priecājos. Dažreiz sabiedrības priekšstati par Īrijas latviešiem tiek zīmēti bēdīgi un depresīvi – neizdevušies neveiksminieki ar salauztām dzīvēm. Tā ir absolūta nepatiesība!”

Latvietība nav modes lieta

Aizvien biežāk sabiedrībā izskan viedoklis, ka Latvijas simtgadei un Dziesmu svētkiem tuvojoties, latviskums ir kļuvis par modes lietu. Tomēr Dace Melbārde uzsver, ka nedrīkst būt tā, ka latviskais ir modē. “Latviskajam ir jābūt klātesošam vienmēr,” viņa uzskata. “Un, ja Latvijas valsts simtgade liek mums sasparoties un vairāk padomāt par to, kas ir latviskums; ko mums nozīmē Latvijas valsts; vai paši esam gatavi valsts simtgades jubilejai, tad katram vajadzētu sev pajautāt – vai man ir savs tautastērps, kas būs mana dāvana Latvijai, cik daudz es piedalos Latvijas valsts dzīves veidošanā? Ja tas viss mudina mūs mobilizēties, tad tas ir ļoti labi. Latviskums ir jākopj ikdienā. Es ceru, ka Latvijas simtgade, tradīciju koncentrēšana un lielākas uzmanības pievēršana mudinās iesaistīties arī tos, kuri līdz šim ir bijuši pasīvi. Es ceru, ka viņi sapratīs, ka cilvēks var būt dzīvs, radošs un draudzīgs, piedaloties latviešu kultūras radīšanā un tradīciju stiprināšanā. Man ārkārtīgi patīk, ka aizvien vairāk cilvēku iesaistās Dziesmu un Deju svētku dalībā – šogad tiem ir reģistrējušies tuvu 44 000 cilvēku. Es ļoti ceru, ka arī nākamie svētki, kurus svinēsīm 2023.gadā, būs tikpat kupli apmeklēti. Jo tieši šī Dziesmu un Deju svētku tradīcija mudina mūs vakarā celties augšā no dīva un doties uz mēģinājumiem.”

Sapņi piepildās

Arī pati Dace savulaik gan dziedājusi, gan dejojusi, bet 2013.gadā pats Dievs bija lēmis, ka ir laiks piepildīties vienam no viņas bērnības sapņiem – atbildēt par dziesmu svētku rīkošanu. “Mana vecmamma kādreiz dzīvoja blakus Mežaparkam, un reiz aizveda mani uz Dziesmu svētkiem, kuri uz mani atstāja neaizmirstamu iespaidu,” atminas Dace, “Un tad vēlāk, kad kāds man uzjautāja, par ko vēlos kļūt, kad izaugšu, es nevilcinoties atbildēju – gribu organizēt dziesmu svētkus! Un, lūk, dzīve ir ļāvusi man šo sapni piepildīt!”

Kristīne Zaķe

Joki

Ha! Ha! Ha!

3x3 saleta Irjā avīze
TRECĻLAPIS

Pēcnoņemšanas oficiālā statistika

Apkopojot noņemšanas statistiku:

Mums ir pāris saplēstu šķiņķu;

Ir viena pazaudēta un pēcāk saimnieku atradusi dzeltena jaka;

Ir viens klozetpodā noslēcināts telefons.

(Iespējams, ka notikušas vēl kādas ķibeles, bet tā jau vairs nav oficiālā statistika.)

Ha! Ha! Ha!

Sandra pabāž galvu Seno tērpu darināšanas ievirzes telpā: "Vai te gadījumā nav Andris?"

"Nē."

Kad Sandra jau aizsteigusies projām, Martiņš jautā meitenēm: "Vai tad mums noņemtnē ir kāds Andris?"

"Jā, ir Andris Grebis," paskaidro Zane.

"Ā, bet tas neskaitās, jo tas nav Andris, tas ir Rotkalis."

Pēc Brīvā mikroфона koncertā Daces dziedātās emocionālās Alberta Legzdiņa dziesmas meitenes acis vien slēpj un slauka asaras.

Viena no klausītājām nopūšas: "Šis priekšnesums bija tāds... nu tāds, it kā zālē kāds būtu iepūtis asaru gāzi."

Mūsu noņemtnē ir divi pilnīgi vienādas nacionālās piederības kombināciju pāri. Proti, sieva - latvieta un vīrs - čehs. Pie kam abas šīs ģimenes noņemtnē piedalās pilnā sastāvā. Vlads ir pārliecināts, ka tā nav nejaušība. Viņš ir atklājis - te slēpjas kāds slepens valsts mērogā īstenots plāns - panākt uzlabotu latviski čehisku DNS, lai nākamajā paaudzē izveidotu hokeja superkomandu. Vienīgais nekaidrais jautājums ir - kura no abām valstīm (Latvija vai Čehija) ir šī plāna autore? Un vissvarīgākais - zem kuras valsts karoga superkomanda startēs 2038. gada hokeja Pasaules čempionātā?

Totalizators

Par precīzāko prognozi izsludinātajā totalizatorā pavisam kopā cīnījās trīs pretendenti - Gaida, Ekusu ģimene un Artūrs Ločs. Jāsaka godīgi, uzvarētāju noteikt nebija iespējams, jo punktu skaits sadalījās ļoti līdzīgi. Ko viens nav saprogozējis, to otrs ir pateicis ļoti precīzi un otrādi, tāpēc pirmās vietas ieguvēji ir visi!

Apsveicam, apsveicam, apsveicam!!

Pareizās atbildes

Lauris noņemtnes laikā pavisam ir nofotogrāfējis apmēram 500 bildes.

Pavisam ir izēsti apmēram 400 putras šķiņķi.

Zane Kažotniece ne reizes nav pateikusi frāzi "Nu, beidz!"

Līdz svētdienas vakaram ir izdzerti apmēram 800 litri ūdens.

Nīkšanu laikā ir izdziedātas apmēram 480 dziesmas.

Pavisam ir izgatavotas 34 pastalu pāri.

Noņemtnes laikā esam apēduši 425 maīnus.

Noņemtnes vidējais statistiskais dalībnieku vecums ir 29 gadi.

Piektdien rīta rosmē piedalījās 8 vingrotāji.

Mūsu viesu nama reģistratūra strādā līdz pulksten 3.00 naktī.

Par to, lai mums galdi nekad nebūtu tukši, Indra tur rūpi visdažādākajos veidos.

“Te bij’ laba saiminiece...”

Aukstā zupa karstā laikā, falšais zaķis, zemeņu-rabarberu klimpas saldajā, debesmanna jau pirmajā dienā, karbonādes un visādas citādas bezgala garšīgas ēdmaņas šajās nometnes dienās ir pildījušas mūsu brokastu, pusdienu un vakariņu galdus un vēderus. Un tas viss, pateicoties mūsu saimniecēm un viņu lieliskajām palīdzēm.

Indra nometnotāju ēdināšanu organizē jau sesto gadu un, šķiet, ka viņai atliek vien uzvest aci dalībnieku sarakstam un nometnes tēmai, lai ēdienkarte visai nedēļai jau būtu gatava.

Aija – nometnes šefpavāre – šogad mūsu nometnē ir pirmo reizi, bet mēs ceram, ka esam viņai iepatikušies, un viņa mūs baros arī turpmāk.

Indras un Aijas palīgi - Rutīna, Ivetīna un Ilze (viens no piecām, tāpēc te minēšu arī viņas uzvārdu – Tropa) savukārt ir tie čākie rūķi, bez kuriem lielā virtuves mašīna nedarbotos.

Paldies jums, meitenes, milzīgs! Cerams, ka mūs barojot, jūs kaut nedaudz izbaudījāt arī 3x3!

Tiksimies atkal, un tas būs 2019.gadā!

Vispirms jau gribu pastāstīt, ka 2019.gada nometnei mums jau ir pieteikušies divi dalībnieki, lai gan pieteikšanos visdrīzāk izziņosim tikai pēc pusgada.

Otrkārt, jau tagad zinām, ka nometne notiks augustā un to vadīs Zane Kažotniece, kurai palīdzēs visa viņas ģimene, bet nometnes norises vieta būs Kāslbārā (Castlebar) Lough Lannagh atpūtas centrā, bet precīzus datumus uzzināsi, kad nometne tiks izziņota.

Esam pārliecināti, ka nometne būs lieliska, jo “Trejlapis” jau tapis zināms, ka Zane pie savas nometnes satura ir sākusi piestrādāt vēl pirms šīs nometnes sākuma.

Par pieteikšanos 2019.gadam uzzināsi gan mūsu 3x3 mājas lapā (<http://www.3x3irija.com/>), gan portālā balticireland.ie, gan mūsu Facebook lapā.

Uz tikšanos!

Kur par mūsu šā gada nometni rakstīts un rādīts

Facebook: <https://www.facebook.com/3x3irija/> (te varat apskatīt fotogrāfijas pa dienām)

Baltic-Ireland: <http://balticireland.ie/2018/05/41471/>

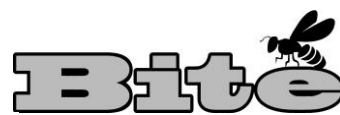
LATVIEŠU KULTŪRAS FONDS ĪRIJĀ
LATVIAN CULTURE FOUNDATION IN IRELAND

Kultūras ministrija

Ārlietu ministrija

„Trejlapis” redakcijā jūs gaida: Sandra Bondarevskā, Kristīne Zaķe, Daira Lāce, Inguna Mīze, Lauris Karpovs Ziemeļis. Par avīzes ārštata korespondentu var kļūt ikviens no jums, kas raksta, zīmē, fotogrāfē un to visu iesniedz nometnes Info centrā.

Tipogrāfijas vadītāja arvien ir Baiba Kalniņa, un viņa tipogrāfijā ir sastopama tikai pa naktīm, toties viņa tur strādā katru nakti. Saudzēsim Baibu! Tipogrāfija šogad atrodas Info centrā jeb mazajā virtuvītē viesu nama pirmajā stāvā un sāk darboties ap pusnakti. Mīļi gaidīti!